

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Nicolae Daniliuc,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Daniliuc Nicolae împotriva Președintelui RM, Procuraturii RM, Curții de Apel Chișinău și Judecătoriei Chișinău privind repararea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 17 aprilie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat,

(Dosarul nr. 2ra-510/25
PIGD 2-24054080-01-2ra-25072025)

Recurs declarat după 01 septembrie 2023. Recursul este vădit neîntemeiat.
Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă.
Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Anenii Noi, sediul Central: jud. S. Pantaz
Curtea de Apel Sud, sediul Comrat: jud. A. Mironov, D. Fujenco, G. Colev

24 decembrie 2025
Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Nicolae Daniliuc,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stanilă,

Oxana Parfeni, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 7 septembrie 2023, Nicolae Daniliuc, a depus în instanța de judecată cerere de chemare în judecată către Președintele Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova, Curtea de Apel Chișinău, Judecătoria Chișinău cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune, compensarea cheltuielilor pentru asistența juridică (f. d. 1-12, vol. I).

2. În motivarea cererii Nicolae Daniliuc a menționat că la 4 mai 2023, s-a adresat procurorului general cu plângere penală prin care a solicitat începerea urmăririi penale în baza art. 339 din Codul penal, în privința unui judecător.

3. A invocat reclamantul că prin ordonanța din 19 mai 2023 s-a refuzat în primirea și examinarea plângerii. Nicolae Daniliuc a contestat ordonanța în ordine art. 299¹-299² din Codul de procedură penală. Astfel, prin ordonanța din 15 iulie 2023 a procurorului ierarhic superior ordonanța contestată a fost menținută.

4. Reclamantul a susținut că prin încheierea din 5 septembrie 2023 a Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana s-a respins plângerea depusă în ordinea art.313 din Codul de procedură penală.

5. În viziunea reclamantului ordonanțele procurorilor din 19 mai 2023 respectiv 15 iunie 2023, au un caracter superficial, iar situația de fapt și de drept este analogică cu cauza *Savinschi vs Moldova*.

6. Nicolae Daniliuc a considerat că Judecătoria Chișinău sediul Ciocana a încălcat termenul de examinare a plângerii iar constatările instanței sunt neîntemeiate.

7. În opinia reclamantului, organul de urmărire penală, procurorii și instanța de judecată au încălcat flagrant prevederile art. 19, 254, 274, 313, 437-451 din Codul de procedură penală, neefectuând cercetare penală pe cazul dat în scopul aflării adevărului.

8. În viziunea reclamantului, există fapta infracțională și elementele constitutive ale infracțiunii, prevăzute de art. 339 din Codul penal în acțiunile judecătorului.

9. Consideră, că o reparație echitabilă a prejudiciului moral, în sensul art. 41 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a libertăților omului, cauzat prin infracțiune, ar constitui suma de 50 000 euro. Astfel, a solicitat încasarea în mod solidar de la pârâți a sumei de 50 000 euro cu titlu de prejudiciul moral cauzat prin infracțiune, suma de 20 000 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

10. Reclamantul și-a întemeiat acțiunea în temeiul art. 1, 6, 13, 14, 41, Protocolul 7, din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, art. 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 4, 7, 8 din Constituția Republicii Moldova, art. 19, 2006 din Codul civil.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

11. Prin hotărârea din 25 iunie 2024 a Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central, cererea de chemare în judecată înaintată de Nicolae Daniliuc s-a respins ca neîntemeiată (f. d. 123, 127-131, vol. I).

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

12. La 23 iulie 2024, Nicolae Daniliuc a declarat apel nemotivat (f. d. 134-135, vol. I) împotriva hotărârii din 25 iunie 2024 a Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central, iar la 23 ianuarie 2025 prin intermediul oficiului poștal a depus apel motivat solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral (f. d. 164-169, 170 vol. I).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

13. Prin decizia din 17 aprilie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat, a fost respins apelul declarat de Nicolae Daniliuc, cu menținerea hotărârii din 25 iunie 2024 a Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central (f. d. 193- 202, vol. I).

14. Instanța de apel a considerat drept justă concluzia cu privire la faptul că circumstanțele invocate în cererea de chemare în judecată nu se încadrează în condițiile apariției dreptului la repararea prejudiciului moral.

15. Colegiul civil, a menționat că apelantul a invocat prevederile art. 2006 Cod civil însă, pretențiile lui Nicolae Daniliuc nu se încadrează în baza prevederilor

art. 2006 Cod civil. Potrivit conținutului normei legale invocate supra, o condiție pentru dispunerea reparării prejudiciului constituie existența unui delict civil, iar, în speță, Nicolae Daniliuc nu a demonstrat existența unei fapte ilicite și legătura dintre fapta ilicită invocată și pretinsul prejudiciu cauzat, or, potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar simplul dezacord al apelantului cu actele procesuale emise de organele procuraturii și instanțele de judecată, nu este suficient pentru a-l considera ilegal sau pentru antrenarea răspunderii statului.

16. Totodată, instanța de apel a menționat, că dezacordul cu acțiunile întreprinse de organele nu generează o răspundere patrimonială, astfel, nefiind constatată o încălcare a dreptului la examinarea plângerii penale. Totodată, Daniliuc Nicolae nu poate pretinde la repararea prejudiciului moral, or la caz nu sunt identificate acțiuni prevăzute expres de lege, din care motive, cele enunțate nu pot constitui temei de despăgubire.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

17. La 25 iulie 2025, Nicolae Daniliuc, a declarat recurs împotriva deciziei din 17 aprilie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei decizii noi privind admiterea integrală a cererii de chemare în judecată (f. d. 1-6, vol. II).

SOLICITAREA RECURENTULUI

18. În motivarea recursului, recurentul Nicolae Daniliuc a reiterat argumentele din cererea de apel.

TERMENUL DE DECLARARE A RECURSULUI

19. Art. 434 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

20. Completul de judecată conchide că recurentul, s-a conformat prevederilor art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă și a depus în termen recursul, or, copia deciziei motivate a fost expediată la 28 mai 2025, în adresa părților, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de expediere a actului judecătoresc anexată la materialele cauzei (f. d. 203, vol. I), iar cererea de recurs a fost depusă la 25 iulie 2025 (f. d. 1-6, vol. II).

21. La 9 septembrie 2025, în adresa intimațiilor a fost expediate copiile recursului declarat de Nicolae Daniliuc, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data primirii corespondenței, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexată la materialele dosarului (f. d. 19, vol. II).

22. Prin referința depusă la 17 septembrie 2025 prin intermediul poștei electronice, Judecătoria Chișinău a solicitat declararea inadmisibilității a cererii de recurs depuse de Nicolae Daniliuc.

23. Prin referința depusă la 23 septembrie 2025 prin intermediul poștei electronice, reprezentantul Aparatului Președintelui Republicii Moldova a solicitat declararea inadmisibilității a cererii de recurs depuse de Nicolae Daniliuc.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

24. Art. 433 alin. (1) lit. (f) din Codul de procedură civilă

(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.

25. Art. 432 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă

(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

26. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

27. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

28. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul de procedură civilă dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate.

29. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

30. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Sud, sediul Comrat și nu relevă că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

31. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 din Codul de procedură civilă.

32. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

33. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate instanței de apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către instanța de apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

34. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

35. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

36. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A nr. 212-A).

37. În astfel de circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a aprecia recursul declarat de Nicolae Daniliuc, ca fiind inadmisibil.

38. Ținând cont de cele expuse *supra* și în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f), 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă.

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Nicolae Daniliuc, împotriva deciziei din 17 aprilie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni